Ankenævnet for Forsikring

Den 14. juni 2017 blev i sag nr. 90435:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Topdanmark A/S. Han klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Klageren kom alvorligt til skade ved et færdselsuheld den 11/10 2014. Klageren var passager på en UTV, der blev ført af en person, der var påvirket af alkohol. Klageren var ligeledes påvirket af alkohol.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klageren har handlet groft uagtsomt, idet selskabet gør gældende, at der var tale om samdruk.

I klageskema af 23/1 2017 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.**
> *Supplerende redegørelse kan evt. vedlægges.*
>
> Skadelidte var involveret i et uheld med en ATV den 11. oktober 2014 hvorved skadelidte kom meget slemt til skade. Se vedhæftede akter fra Topdanmark (bilag 1). Topdanmark afviser dækning den 11. april 2016, jfr. vedhæftede kopi af brev (bilag 2). Vi fastholder på vegne skadelidte, at skadelidte er dækningsberettiget den 12. oktober 2016 jfr. vedhæftede kopi af vores brev. (bilag 2).
> Topdanmark fastholder atter afslag på dækning jfr. brev af 3. november 2016 (kopi vedlægges – bilag 2), hvorpå vi den 28. november 2016 anmoder om revurdering (kopi vedlagt – bilag 2). Anmodningen om revurderingen afslås af Topdanmark endeligt den 22. december 2016. (bilag 2)

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)
Topdanmark bør anerkende erstatningspligten, og det er vores opfattelse, at skadelidte er berettiget til en men-gradsgodtgørelse på 30 pct., herunder at der ikke skal ske fratræk."

Selskabet har i brev af 3/3 2017 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen drejer sig om afvisning af en skade på en ulykkesforsikring på grund af grov uagtsomhed.

Forsikringen er en heltidsulykkesforsikring, som blandt andet indeholder dækning ved invaliditet på 8 % eller derover som følge af et dækningsberettiget ulykkestilfælde.

Her er sagens forløb
Vi modtager forsikredes telefoniske anmeldelse i oktober 2014 om, at han sammen med to venner vælter på en UTV ind i et træ, og at han beskadiger en finger og tarmen. Topdanmark anerkender skaden på det foreliggende.

I april 2015 ringer forsikrede til Topdanmark og oplyser, at der er alkohol indblandet i sagen. Vi oplyser forsikrede, at det har vi ikke været vidende om, og at vi derfor indhenter kopi af politirapporten og de lægelige oplysninger. Vi oplyser også, at samdruk ikke er dækket af forsikringen.

Topdanmark indhenter oplysninger fra politiet, [by1] Sygehus og [by2] Sygehus. I april 2016 afviser vi at dække skaden på ulykkesforsikringen.

Forsikredes advokat indsender i oktober 2016 kopi af speciallægeerklæring indhentet af modpartens ansvarsforsikring.

Topdanmark fastholder afvisningen ved brev i november 2016.

Forsikredes advokat indsender i november 2016 yderligere oplysninger, herunder Udskrift af dombogen vedrørende rettens nr. …/2014 mod føreren af UTV-en.

Topdanmark fastholder afvisningen ved brev i december 2016.

Efter modtagelsen af Ankenævnets brev af 31. januar 2017 beder vi forsikredes advokat sende forsikredes samtykke til indhentning af yderligere oplysninger fra sygehuset, ambulancerapport og akter fra modpartens ansvarsforsikring. Forsikredes advokater indsender i februar 2017 de oplysninger, som han ligger inde med.

Her er forsikredes klage
Forsikrede klager ved advokat … fra … over afvisningen. Forsikredes advokat mener, at Topdanmark skal anerkende skaden og udbetale erstatning svarende til 30 %.

Her er Topdanmarks afgørelse
Topdanmark ønsker at fastholde afgørelsen om, at der er tale om grov uagtsomhed, og at der er tale om samdruk, trods dommen af 21. april 2015, hvor førerens alkoholpromille bliver sat til 1,19 som mindsteværdi.

Vi mener ikke, at oplysningerne om indtagelse af færre genstande er fuldt bevist ved oplysninger fra retssagen.

Af politirapporten fremgår det, at føreren af UTV-en har en promille på 1,57 som mindsteværdi kort efter ulykken.

På trods af at føreren af UTV-en er dømt med en væsentlig mindre alkoholpromille end de 1,57, mener vi stadig, at der er omstændigheder ved ulykken, der giver anledning til, at forsikrede har handlet groft uagtsom.

Parterne har været sammen hele dagen fra kl. 8.00 om morgenen og indtil skaden sker ca. kl. 16.52, og der er blevet drukket både øl, rom og en bitter, selvom det ikke er bevist, hvor meget rom, der er blevet drukket.

Det er ikke forklaret nogen steder, at parterne har været væk fra hinanden, og derfor har forsikrede haft rigeligt kendskab til, at føreren af UTV-en har drukket i løbet af dagen, lige så vel som forsikrede selv har drukket.

Desuden har føreren af UTV-en kørt ulovligt på vej med et køretøj, der ikke er lovligt at føre på en offentlig vej. Der er ikke båret sele eller andet sikkerhedsudstyr ved kørslen.

I politirapporten fremgår det, at føreren af UTV-en har oplyst en fart på ca. 40 km/t. Føreren ændrer dog mening i retten og oplyser, at farten til at være mindre end 25 km/t, og at han ikke kan huske, hvad han har oplyst til politiet. Den lavere fart burde også være medvirkende til, at der var mindre risiko for uheld. Dette må yderligere give anledning til at vurdere, at det er førerens indtagelse af alkohol, der med stor sandsynlighed er årsag til ulykken.

Vi mener derfor, at forsikrede har handlet groft uagtsomt ved at lade sig føre med alkoholpåvirket fører. Forsikrede burde også have indset, at føreren var alkoholpåvirket og ikke var i stand til at føre bil på betryggende vis som følge af alkoholindtagelse. Forsikrede burde også have indset, at risikoen for ulykker ville være større ved at lade sig føre med en alkoholpåvirket fører.

Vi fastholder derfor, at der er tale om grov uagtsomhed grundet promillens størrelse hos føreren. Forsikrede er bekendt med omfanget af alkoholindtagelse i løbet af dagen, idet parterne har været sammen hele dagen. Parterne har desuden kørt i et køretøj, der er ulovligt på offentlig vej.

Desuden fremgår det af journalnotatet fra Intensiv af 11. oktober 2014, at forsikrede selv havde en promille på 3,5.

I henhold til forsikringens vilkår side 9 punkt 15 J dækker vi ikke følger af ulykkestilfælde, der skyldes grov uagtsomhed og selvforskyldt beruselse.

Med udgangspunkt i ovenstående mener vi stadig, at forsikrede har handlet groft uagtsom, og skaden er derfor ikke dækket af hans ulykkesforsikring.

Vi henviser i øvrigt til dom afsagt 10. oktober 2011 i retten på Frederiksberg BS 2010 (www.jnlaw.dk/images/34.pdf).

Vi vedlægger kopi af sagens akter, korrespondancen og forsikringens vilkår. Vi frafalder os kald og varsel i denne sag."

Til dette har klageren fremsendt brev af 16/3 2017, hvor det bl.a. er anført:

"Jeg skal først og fremmest understrege, at det er klagers opfattelse at hans handlinger på dagen for ulykken ikke kan kategoriseres som groft uagtsomt og ej heller at hans beruselse er årsag eller medvirkende årsag til ulykken, og der derfor ikke kan ske nedsættelse eller bortfald ved udbetaling fra forsikringen i henhold til forsikringsbetingelserne.

[Klagerens] varige mén kan skønsmæssigt vurderes til 30 %.

Da Topdanmark i midlertidig har afvist dækning uden nærmere fastsættelse af det varige mén er klagen som sådan begrænset til hvorvidt [klageren] var dækningsberettiget på ulykkestidspunktet uden nedsættelse eller bortfald.

Det gøres således gældende at TopDanmark skal anerkende, at [klageren] har været udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde og yde [klageren] erstatning i overensstemmelse hermed med tillæg af renter.

Topdanmark har ikke tilkendegivet, hvorvidt der er enighed om de 30 % varigt mén, såfremt ankenævnet måtte komme frem til, at der ikke er handlet groft uagtsomt.

Det bemærkes i øvrigt, at skadevolders forsikringsselskab har udbetalt godtgørelse for varigt mén uden fratræk for egen skyld.

Jeg skal i øvrigt for en god ordens skyld fastholde, at det er TopDanmark, der skal godtgøre, at ulykken skyldes at [klageren] har handlet groft uagtsomt eller at ulykken skyldes den selvforskyldte beruselse. En bevisbyrde der ikke er løftet.

Jeg skal i øvrigt henvise til ankenævnets kendelse af den 14. december 2009 i sag nr. 76.015.

<u>Ad chaufførens promille og spørgsmålet om grov uagtsomhed</u>
Chaufførens promille var på under 1.19 på ulykkestidspunktet i henhold til byretsdommen af den 21. april 2015.

TopDanmark har ikke godtgjort at den skulle have været højere end fastsat af retten. Retten har netop udtalt, at promillen ikke kan anses for at være højere end 1.19.

Da chaufføren ikke havde en promille på 1,2 eller derover, gøres det således gældende, at [klageren] ikke har handlet groft uagtsomt.

Synspunktet om samdruk er således irrelevant, da chaufførens promille ikke var højere end 1.19.

<u>Ad [klagerens] beruselse</u>
[Klagerens] promille er sagen uvedkommende, da det ikke er [klagerens] beruselse, der er årsag eller medvirkende årsag til ulykken, da [klageren] ikke var chauffør og ikke var medvirkende til at ulykken skete. Den blotte tilstedeværelse i et køretøj i beruset tilstand kan ikke i sig selv medføre bortfald af dækningsberettigelse. Der skal mere til, for eksem-

pel en aktiv handling, hvor chaufførens opmærksomhed forstyrres. Det er ikke tilfældet her. Der kan således ikke afvises dækning med henvisning til [klagerens] beruselse.

For at [klagerens] beruselse skulle kunne anses som værende skyld i ulykken, skulle ulykken være en adækvat følge af beruselsen. Ulykken var ikke en følge af [klagerens] adfærd som passager, men derimod en følge af chaufførens førelse af køretøjet og vejens forhold i øvrigt. Hvilket også fremgår af dommen af den 21. april 2015.

[Klageren] var beruset i et omfang der gjorde, at han ikke kunne køre køretøjet. Hvorfor han undlod at køre køretøjet. Det kan ikke komme ham til skade, at han havde den selvindsigt at undlade at køre.

Herudover viste chaufførens promille som nævnt, at [klageren] ikke – i en grad der kan kategoriseres som groft uagtsomt – måtte have kunnet indse, at chaufføren var beruset over dette niveau, uanset om [klageren] havde været ædru eller ej.

Vedrørende TopDanmarks synspunkt om, at køretøjet blev ført for hurtigt og på en ikke tilladt vej, skal jeg henvise til, at dette ikke er relevant, da [klageren] netop ikke var chauffør. Han har således ikke haft anledning til at sætte sig ind i de på stedet gældende færdselsregler, herunder hastighedsbegrænsninger med mere, da kørslen var overladt til en anden. Mindre eventuelle hastighedsoverskridelser kan ikke forventes at blive opdaget af passageren i et køretøj, ligesom en passager heller ikke kan forventes løbende at gøre sig bekendt med vejens forhold.

Det bemærkes i øvrigt at [klageren] ikke er blevet sigtet for forhold i henhold til færdselsloven i forbindelse med ulykken.

TopDanmark har således ikke godtgjort, at [klageren] handlede groft uagtsomt ved at lade en mere ædruelig person end ham selv føre bilen.

Vedrørende manglende brug af sikkerhedssele
Topdanmark har tillige gjort et synspunkt om manglende brug af sikkerhedssele gældende.

Manglende brug af sikkerhedssele kan ikke anses som værende groft uagtsomt. Jeg kan henvise til nævnets kendelse af den 17. august 2016 i sag nr. 89107.

TopDanmark har således ikke godtgjort, at [klageren] havde handlet groft uagtsomt i forbindelse med ulykken eller at".

Hertil har selskabet i brev af 7/4 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Vi skal først og fremmest oplyse, at vi ikke udtaler os om det varige mén efter en skade, når vi afviser skaden som dækningsberettiget. Det er først ved anerkendelse af et dækningsberettiget ulykkestilfælde, at vi udtaler os om det varige mén.

Samtidig skal vi oplyse, at vi ikke er afhængige af, hvad andre selskaber vurderer som en dækningsberettiget skade, og hvad de udbetaler af erstatning, i særlig grad ikke når der er tale om en ansvarlig modpart, som skal behandle skadeanmeldelsen efter reglerne i Erstatningsansvarsloven.

Vi har gennemlæst Ankenævnets kendelse i sag nr. 76015, og vi skal oplyse, at vi ikke mener denne er relevant i dette tilfælde, da det ikke alene er promillens størrelse for føreren, der er afgørende for, at vi ønsker at fastholde vores afvisning af sagen.

Det er på baggrund af de samlede omstændigheder ved ulykken, at vi ønsker at fastholde vores afgørelse.

Førerens promille er ikke et selvstændigt argument for vores afgørelse. Vi lægger derimod også vægt på informationer fra blodprøver, forsikredes egen promille, samværets omstændigheder, herunder tidshorisonten og indtagelsen af alkohol, oplysninger om fart, køretøjets beskaffenhed herunder det manglende sikkerhedsudstyr og beskrivelse af ulykkesstedet.

Netop det samlede billede af forhold og omstændighederne ved ulykken gør, at vi ønsker at fastholde grov uagtsomhed i henhold til forsikringens vilkår side 9 punkt 15 J.

Desuden skal vi endnu engang gøre opmærksom på, at forsikredes promille er målt til 3,5 i henhold til journalnotatet fra Intensiv af 11. oktober 2014.

Vi henviser til Ankenævnets afgørelse af 19. august 2015 i sag nr. 88160.

Vi mener derfor, at grundet forsikredes høje promille og sagens øvrige omstændigheder, at der er tale om grov uagtsomhed.

Vi mener, at sagen kan vurderes på det foreliggende."

Selskabet har indhentet politiets sagsmateriale. Af politirapport om afhøring af føreren på ulykkesstedet fremgår bl.a.:

"Part 1. [føreren], forklarede, at han mødtes med [klageren] og [vidnet] i morges ca. kl. 0800.

De skulle på jagt og havde været det hele dagen.

De havde herunder drukket nogle øl. Afhørte huskede ikke hvor mange, men 6-7 stykker.

De havde kørt rundt på UTV'eren hele dagen. Det var afhørte der førte køretøjet, idet de havde lånt den af hans far. Det var en … med plads til tre personer.

[Vidnet] sad i midten og [klageren] sad til højre.

De havde netop været på en adresse i …, hvor de havde afleveret deres våben.

De var nu på vej til et andet skovstykke, men forulykkede i venstrekurven.

De kørte ca. 40 km/t.

Da de kom til kurven ville afhørte svinge med rundt til venstre, men mistede rettet imellem hænderne, hvorved køretøjet køre ligeud ned i en grøft, hvor de påkørte et træ.

De påkørte træet frontalt på højre hjørne foran.

Afhørte mente at han ved sammenstødet slog sit hovedet ind i ruden. Ruden var lavet af plexiglas.

Han vidste ikke hvordan [klageren] kom til skade, men formodede, at han havde slået hovedet mod a-stolpen.

Afhørte drak øl under kørslen. Han havde ikke drukket noget efter uheldet.
…
Ingen af dem var fastspændt."

Af politirapport om afhøring af klageren den 20/10 2014 fremgår bl.a.:

"Part 1A. [klageren], forklarede, at han ikke huskede noget fra selve ulykken. Har kan ikke huske noget fra ca. 11 time før uheldet og frem til mandag morgen.

Han huskede, at de havde været på jagt fra lørdag morgen. De havde drukket nogle øl. Han huskede ikke hvor mange.

På min forespørgsel oplyste afhørte, at han ikke huskede hvem der kørte køretøjet, men [føreren] havde efterfølgende fortalt afhørte, at det var [føreren] der førte det ifm. ulykken.

Afhørte var blevet udskrevet fra hospitalet, men skulle være sygemeldt i indtil videre seks uger.

Han havde mistet 1 ½ led af den ene ringfinger.

Han havde fået fjernet 60 cm. af tolvfingertarmen, da denne var blevet beskadiget ifm. uheldet. Dette var også grunden til, at han havde været i livsfare ved indbringelsen.

Afhørte havde ikke yderligere at forklare til sagen."

Af retskemisk erklæring fremgår det bl.a. om føreren:

"

Rekvirerede undersogelser
Der er foretaget undersogelse for alkohol (ethanol).

Resultatskema

Stofnavn	Note	Materiale	Resultat		Akkr.
Ethanol		blod	1,67	promille	(a)
Ethanol, mindsteværdi	1	blod	1,57	promille	(a)

Noter
1: Mindsteværdien kan lægges til grund for bedømmelsen og er beregnet ved et fradrag på 5 % af analyseresultatet, dog minimum 0,10 promille. "

8. 90435

Af straffedom afsagt den 21/4 2015 mod føreren fremgår bl.a.:

"[Føreren] er tiltalt for

spirituskørsel efter færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, og § 118, jf. § 3, stk. 1, § 106, stk. 1, jf. §105, stk. 1, og registreringsbekendtgørelsens § 117, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, ved den 11. oktober 2014 kl. 16.52, at have ført UTV … ad …, uden at udvise agtpågivenhed og efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen oversteg 0,50 promille. Som følge heraf påkørte han en træstub, med skade på en person til følge ligesom køretøjet ikke var ansvarsforsikret og det ikke var registreret i Danmark.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at frakendelsen skal ske ubetinget, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 jf. § 128, stk. 2.

[Føreren] har erkendt sig skyldig. Han har dog nægtet, at hans promille var 1,2 eller derover. Han har som følge heraf alene påstået sig idømt en betinget frakendelse af førerretten.

Sagens oplysninger

Tiltalte [føreren] har i retsmødet den 3. februar 2015 forklaret, at han den pågældende dag fra kl. 8 havde været på jagt sammen med to kammerater, [klageren] og [vidnet]. Han havde fået en øl inden de tog af sted, og 2-3 øl senere. De kørte efter jagten rundt på en UTV, som han har til brug i skoven. Det er rigtig nok, at den ikke er registreret og således ikke må køre på offentlig vej. Den var heller ikke forsikret. Den står oppe ved et areal, som han og familien bruger til jagt og maskinhal. Det var ham, som kørte. [Vidnet] sad i midten og [klageren] yderst til højre. De kom ud fra skoven og han kørte ganske kort på en offentlig vej. Det var nok kun 100 meter. I svinget smuttede hans hænder og han mistede kontrollen over køretøjet og kom til at køre ind i en træstub. Køretøjet blev lidt stødt, men han kunne sagtens bakke tilbage. De opdagede, at [klageren] var bevidstløs, og han og [vidnet] steg ud af køretøjet og ringede til alarmcentralen efter hjælp. Han mener, at de begge to talte med alarmcentralen. Han overtog i hvert fald samtalen, da han var bedst kendt i området og kunne forklare, hvordan man kom frem dertil. Den ene af dem blev hele tiden ved [klageren], mens den anden gik lidt til og fra og snakkede med alarmcentralen. Mens han gik ned af vejen og snakkede i telefon, tog han et par slurke af sin lommelærke. Der var rom i. Han ved ikke, hvor meget han drak. Der er tale om en metallommelærke, som han havde i brystlommen. Han mener ikke, at han havde drukket af den tidligere på turen.

Foreholdt afhøringsrapport part 1 side 2 og 3 forklarede han, at det godt kan passe, at han har oplyst til politiet, at han havde drukket 1 doktor nielsen om morgenen og 5-7 øl fra kl. 8.00-17.00. Han kan ikke huske, om han har forklaret, at han ikke drak efter kørslen. Han var meget chokeret, og det var også derfor, at han tog sig nogle slurke. Han har efterfølgende tænkt forløbet igennem og kommet i tanke om, at han drak efterfølgende. Det tog lang tid, inden politiet kom. Han vil skyde på, at det tog omkring ½ time. Da han fik politiets tilkendegivelse, henvendte han sig til sin advokat, der ville give politiet besked om,

at han ikke kunne erkende den målte promille. Han har ikke selv ringet direkte til politiet herom.

Han kørte ikke særligt hurtigt, da uheldet skete. Han anslår, at han kørte ca. 25 km/t. Foreholdt at han til politirapport skulle have forklaret, at han kørte ca. 40 km/t kan tiltalte ikke erindre dette.

Tiltalte har egen …-forretning.

[Vidnet] har som vidne forklaret, at han den pågældende dag var på jagt sammen med tiltalte og [klageren]. De startede morgenen med en enkelt bitter. Efter at have været på jagt drog de ud til et andet jagtsted omkring …, hvor ulykken skete. Han fik selv 3-4 øl i løbet af dagen, og han vil mene, at de andre fik noget tilsvarende. Det var meningen, at de skulle blive på stedet og overnatte. De kørte rundt på en UTV, som var på ejendommen. På et tidspunkt skulle de fra et skovområde over i et andet og kom her ud på en vej. Det var tiltalte, som kørte. Hastigheden var nok ca. 30 km/t. Ingen af dem havde sikkerhedssele på. Vidnet sad i midten. Højre forhjul kom ud i rabatten, og de kom til at køre ind i en træstub. Der var ikke sket noget med ham eller tiltalte. Da de var bakket tilbage ud på vejen, gik det imidlertid op for dem, at [klageren] ikke var ved bevidsthed. Vidnet ringede derfor straks 112. Da tiltalte imidlertid var bedre kendt på stedet, gav han telefonen videre til tiltalte, så denne kunne guide ambulancen til stedet. Signalet svigtede, og tiltalte ringede derefter selv op til alarmcentralen igen. Vidnet gik selv lidt ned af vejen for at se efter et vejskilt. Vidnet kom tilbage og blev ved [klageren] for at sikre sig, at denne trak vejret. Imens gik tiltalte nu op og ned af vejen, mens tiltalte talte med alarmcentralen. Der var nok ca. 100 meter ned til et T-kryds. Vidnet kunne se derned hele vejen. Vidnet kunne høre tiltalte tale med alarmcentralen. Han så, at tiltalte røg og drak af sin lommelærke undervejs. Han ved ikke, om tiltalte drak flere gange af lommelærken. Han og tiltalte havde begge fået en lommelærke af [klageren] samme dag. Der var rom i hans egen. Det var ikke normalt, at de drak sådan, når de var på jagt, men det skulle være en hyggelig dag med overnatning, og de havde alle drukket den dag. Han havde ikke kunnet mærke på tiltalte, at denne var beruset. Der gik ca. 10-12 minutter inden ambulancen kom, og derefter gik der nok yderligere 15-20 minutter, inden politiet kom. Han talte selv med en kvindelig betjent, mens det var en anden betjent, som talte med tiltalte. Betjenten spurgte ham ikke om, hvorvidt tiltalte havde drukket efter kørslen. Han havde selv sin lommelærke i sin jagtvest. Han vil tro, at de andre også har haft deres i deres jakker.

[Klageren] har som vidne forklaret, at han ikke husker noget fra ca. 2 timer før ulykken. Han havde netop fået jagttegn og havde derfor taget en lommelærke med til dem alle tre. Der var rom i. De startede jagten med en skarp og drak også noget øl op af formiddagen. Han mener også, at de drak af deres lommelærker. Hans egen var i hvert fald halv fuld. Han havde selv sin lommelærke i jakkelommen.

Politiassistent … har som vidne forklaret, at han og kollegaen kom til ulykkesstedet efter redningspersonalet var kommet. Han talte med tiltalte, som fortalte, at det var ham, der havde kørt. Tiltalte var meget påvirket af den opståede situation og bange for, hvad der var sket med [klageren]. De tog en alkoholmetertest af tiltalte, som viste over det tilladte. Han blev derefter anholdt og visiteret på stedet. Tiltalte var iført noget camouflagetøj og havde 3-4 knive på sig, hvoraf nogle sad i bukserne. Han kan ikke nærmere beskrive, hvordan visitationen fandt sted. Tiltalte fandt selv knivene frem. Han vil mene, at han havde opdaget det, hvis tiltalte havde haft en lommelærke på sig.

Efter reglerne skal de tage alkometertest to gange, hvis det kommer på tale med en inddragelse af førerretten. Den først alkometertest blev taget kl. 17.13 og viste 1,59, mens den anden blev taget kl. 18.05 og viste 1,36.

Tiltalte blev taget med på stationen og var i den forbindelse under opsyn, hvor tiltalte ikke havde mulighed for at drikke. Det var ham, som afhørte tiltalte. Han mener, at han spurgte tiltalte om, hvorvidt denne havde drukket efter kørslen, hvilket tiltalte benægtede. Han er ikke helt sikker på, om afhøringen fandt sted ude på ulykkesstedet eller senere på stationen. Foreholdt afhøringsrapporten har vidnet forklaret, at afhøringen så fandt sted på ulykkesstedet, og at han har taget notater i hånden til den senere rapport. Han kan ikke huske det præcise ordvalg i forbindelse med, at han spurgte tiltalte, om denne havde drukket efter kørslen. Det var tydeligt, at tiltalte havde det skidt og var meget påvirket af situationen. Tiltalte virkede også til at være påvirket at alkohol, men han erindrer ikke, om tiltalte lugtede af spiritus. Han hørte ikke noget om nogen lommelærke. Tiltalte fortalte, at han havde drukket det, som vidnet har skrevet i sin rapport.
…
Tiltalte har supplerende forklaret, at der ikke var tale om en egentlig visitation af ham. Han havde 2 synlige knive og en i lommen, som han efter anmodning selv fremtog. Han havde imidlertid også patroner i jakkelommen, som betjenten heller ikke tog. Der er tale om en stor jagtjakke med mange lommer. Lommelærken befandt sig i hans brystlomme. Den var ca. 2 cm tyk og kan være i en hånd. Han havde fået den af [klageren]. Der var rom i. Da han fik brevet fra politiet om promillen, kontaktede han sin advokat. Da han mente, at sagen skulle afgøres i retten, kontaktede han ikke politiet direkte for at fortælle dem, at han havde drukket efterfølgende. Han gik til lokalpolitiet, da det midlertidige kørekort udløb, men de ville ikke udstede et nyt, da der forelå så høj en promilleattest. Det er rigtig nok, at han fik forlænget det midlertidige kørekort den første gang, men politiet ville ikke den anden gang. Han drøftede ikke dette med anklageren eller forsvareren i forbindelse med retsmødet den 3. februar 2015.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i overtrædelsen af færdselslovens § 3, stk. 1 samt § 106, stk. 1, jf. § 105, stk. 1 og registreringsbekendtgørelsens § 3, stk. 1. nr. 1. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af disse bestemmelser.

Efter tiltaltes forklaring havde han drukket alkohol forud for kørslen, men han havde også drukket nogle slurke rom fra en lommelærke efter kørslen, mens han ventede på ambulancen. Efter politiassistent … forklaring sammenholdt med dennes afhøringsrapport lægges det til grund, at tiltalte ikke ved afhøringen på stedet forklarede, at han havde drukket alkohol efter kørslen. Efter tiltaltes og politiassistentens forklaringer lægges det dog samtidig til grund, at tiltalte på tidspunktet for afhøringen var meget påvirket af, om der var sket noget med dennes kammerat. Efter politiassistentens forklaring om visitationen, som ikke er omtalt nærmere i politirapporterne, finder retten endvidere ikke at kunne afvise, at tiltalte rent faktisk var i besiddelse af en lommelærke i jagtjakken. Herefter og da tiltaltes forklaring er underbygget af forklaringen fra vidnet [vidnet], som ikke i forbindelse med den første forklaring til politirapport blev spurgt om tiltalte havde noget efterforbrug, finder retten ikke, at tiltaltes forklaring om, at han har drukket alkohol efter kørslen kan afvises som utroværdig. Det ændrer ikke herpå, at tiltalte ikke førend i retten forklarede om efterforbruget, og at den anden alkometermåling var lavere end den første. Som følge heraf, og da der ikke er foretaget nogen beregning af betydningen af efterforbrug, finder retten,

at der alene er ført bevis for, at tiltalte i overensstemmelse med sin erkendelse har kørt med en alkoholpromille på 1,19.

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

"**14 Hvilke skader dækker forsikringen?**

A Direkte følger af ulykkestilfælde
1. Forsikringen dækker direkte følger af et ulykkestilfælde
Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
…
3. Der skal være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden for at opnå dækning. Ved vurderingen lægger vi blandt andet vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade.
…
15 Hvilke skader dækker forsikringen ikke?
…
J Grov uagtsomhed mm.
Følger af ulykkestilfælde, der skyldes:
1. Forsikredes grove uagtsomhed".

Nævnet udtaler:

Selskabet har afvist at yde dækning for ulykke med henvisning til, at klageren har handlet groft uagtsomt. Selskabet har anført, at det ikke alene er promillens størrelse for føreren, der har været afgørende for selskabets afgørelse. Selskabet anfører, at man også har lagt vægt på informationer fra blodprøver, klagerens egen promille, samværets omstændigheder, herunder tidshorisonten og indtagelsen af alkohol, oplysninger om fart, køretøjets beskaffenhed, herunder det manglende sikkerhedsudstyr og beskrivelse af ulykkesstedet.

Det fremgår af sagen, at klageren var passager på en UTV (en uindregistreret terrængående jagtvogn), der blev ført af en person påvirket af alkohol. Føreren mistede kontrollen over køretøjet, og det kørte af vejen og ramte en ca. 2 meter høj træstub. Som følge heraf kom klageren til skade.

Ingen af de tre personer, der var i UTV'en på ulykkestidspunktet benyttede sikkerhedssele eller andet sikkerhedsudstyr. UTV'en var ikke registreret til kørsel på almindelig vej.

Af politirapporten fremgår det, at de tre personer i UTV'en havde drukket øl sammen, og at føreren skulle have oplyst, at han havde drukket 6-7 øl samt en Doktor Nielsen. Føreren har til politiet forklaret, at han drak øl under kørslen, og at han ikke havde drukket noget efter kørslen. Det fremgår af retskemisk erklæring, at førerens promille blev målt til en mindsteværdi af 1,57.

Klageren har i retten forklaret, at han drak øl sammen med føreren i løbet af formiddagen, og at klageren tidligere samme dag forærede både føreren og vidnet hver en lommelærke med rom.

Af færdselsstraffedommen mod føreren af UTV'en fremgår blandt andet, at byretten ikke finder, "at tiltaltes forklaring om, at han har drukket alkohol efter kørslen kan afvises som utroværdig. Det ændrer ikke herpå, at tiltalte ikke førend i retten forklarede om efterforbruget, og at den anden alkometermåling var lavere end den første. Som følge heraf, og da der ikke er foretaget nogen beregning af betydningen af efterforbrug, finder retten, at der alene er ført bevis for, at tiltalte i overensstemmelse med sin erkendelse har kørt med en alkoholpromille på 1,19".

Med henvisning førerens alkoholpromille og udviklingen i den målte promille samt ovenstående oplysninger om klagerens og førerens alkoholindtag - herunder at de hele dagen havde været på jagt sammen og i den forbindelse havde indtaget øl og alkohol, og at klageren havde givet føreren en lommelærke med rom - finder nævnet efter en samlet vurdering, at klageren havde eller burde have indset, at føreren var alkoholpåvirket i en sådan grad, at han ikke var i stand til at føre køretøjet på forsvarlig vis, og at klagerens deltagelse som passager i UTV'en derfor indebar en indlysende fare for den skete skade.

Da nævnet endvidere finder, at skaden hovedsageligt skyldes, at føreren var påvirket af alkohol, finder nævnet, at klageren har udvist grov uagtsomhed ved at deltage som passager i forbindelse med kørslen.

13. 90435

Da selskabet i forsikringsbetingelserne har forbeholdt sig fuldstændig ansvarsfrihed ved ulykkestilfælde, der er fremkaldt ved grov uagtsomhed, kan nævnet ikke pålægge selskabet at udbetale erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels